

2003

Rok 2003, který v naší obci proběhl bez mimořádných zvrátů, se zřejmě zapíše do historie České republiky úspěšným referendem o připojení země k Evropské unii, ale také určitě volbou prezidenta našeho státu. Ta probíhala v prvních měsících roku, a to dokonce na třikrát, přičemž v první volbě kandidoval i senátor našeho obvodu a předseda Senátu ČR Petr Pithart. K lítosti mnohých z našeho regionu, který ve své funkci velmi čile a pravidelně navštěvuje (viz předloňská návštěva v místní mateřské školce), nezvítězil a na post prvního muže státu vynesla třetí volba čestného předsedu ODS Václava Klause. Tento dvojnásobný premiér prvních dvou vlád po vzniku České republiky tak na počátku března vystřídal prezidenta Václava Havla, jehož osobnost se mimořádným způsobem zasloužila o znovuoobnovení demokracie po období komunistického režimu v našem státě, za což se těšil neobyčejně vysoké autoritě a popularitě v zahraničí, i když jeho obliba doma v posledních letech spíše klesala. Doufejme, že nový prezident, jehož volba se samozřejmě setkala s velkým zájmem i u místních obyvatel, naplní alespoň část pozitivních očekávání, která v souvislosti s jeho zvolením zazněla.

Zima byla od počátku roku poměrně mírná, prakticky celý leden se obešel bez sněhu a s pouze mírnými mrazíky. Během druhého lednového týdne se dokonce vylila z koryta řeka Doubrava a zaplavila přilehlé louky, což vyvolalo příjezd hasičů z Chotěboře, kteří zde monitorovali situaci. Sníh se objevil až první únorový víkend a spolu s mrazy přetrval téměř tři týdny, sněhová pokrývka ale byla pouze slabá a neumožňovala například lyžování.

Jaro se zvýšenými teplotami okolo 10 °C přihlásilo již poslední únorovou dekádu, i když březen byl poměrně chladný s častými nočními mrazy. Podobný ráz mělo i dubnové počasí, které přineslo opakované sněhové přeháňky a mrazy až – 10 °C (10. dubna), ke kterým docházelo až do velikonoce (21. dubna).

Květen lze naopak označit za velmi teplý a poměrně suchý, v pražském Klementinu padlo několik teplotních rekordů a také ve Vísce bylo například třetí květnový týden naměřeno přes 26 C. Nadprůměrná vedra přinesl i červen, již 11. června se zde rtuť teploměru vyšplhala na 31 C ve stínu a pršelo pouze dvakrát za celý měsíc.

Podobně teplé a hlavně suché počasí panovalo i po většinu léta. Vlivem nadprůměrných jarních teplot probíhalo v přírodě vše s předstihem, například sklizeň obilí začala o 14 dní dříve než obvykle a první kombajny zde vyjely do polí již 4. července. Celkově lze léto, během nějž teploty často přesahovaly 30 C, označit za jedno z nejteplejších v posledních desetiletích. Nadprůměrné sucho zapříčinilo i nedostatek vody v naší obci, a proto zde musel být během srpna vydán po mnoha letech zákaz zalévání, mytí aut a napouštění bazénů vodou z obecního vodovodu. Teplé a suché počasí pak pokračovalo i převážnou většinu září, ještě na posvícení 21. září jsme v obci naměřili 26 C ve stínu.

Ochlazení přinesl až říjen. První mráz se dostavil v noci ze 13. na 14., první sněhové vločky dopadly o devět dní později, i když sníh se ještě neudržel. Sněhovou pokrývkou nepřinesl ani listopad, který lze označit za poměrně teplý a bílý kabát tak Víska dostala až 15. prosince, ale pouze ve výšce zhruba pět centimetrů. V této podobě vydržel sníh i přes poměrně mrazivé vánoční svátky, kdy v noci klesala rtuť teploměru k – 14ti C a mráz zůstal i přes den. Zatímco milovníci bruslení se tedy mohli vyřadit již od poloviny prosince, lyžaři si museli počkat na pořádnou sněhovou nadílku až na Silvestra.

Počet obyvatel Visky po delší době zaznamenal poměrně solidní vzestup, když se k 31. prosinci vyšplhal z loňských 176 na 182. Během roku jsme zaznamenali jedno úmrtí – dne 28. února zemřel ve věku 83 let pan Jaromír Pešek z čp. 26 – a jedno narození – 22. února se narodila Anežka Čapková z čp. 14. Přírůstek v počtu obyvatel byl proto dán přistěhováním se nových spoluobčanů. Jednalo se o pětičlennou rodinu Strnadovu, která zde zakoupila již

mnoho let neobydlený dům čp. 44 bývalé rodiny Křivských, a pana Petra Vaníčka s paní Olgou Sziraki, kteří se nastěhovali do zakoupeného domu čp. 40, který patřil rodině Filipů. Nebylo uzavřeno žádné manželství, o jednoho občana přišla Víška změnou trvalého bydliště. V obci byla také prodána usedlost č.p. 5 bývalé rodiny Musílkovy, která byla kdysi se současnou provozovnou firmy Lacman součástí panského dvora. Kupcem je slečna Lenka Kreuzová z Prahy, která plánuje rekonstrukci objektu a možná do budoucna i chov koní.

Celostátní politické dění se ve Vísce nejvíce odrazilo pořádáním referenda o vstupu České republiky do Evropské unie, které se konalo ve dnech 13. a 14. června. Předcházela mu přesvědčovací kampaň, v níž především vláda a strany vládní koalice poměrně masivně prostřednictvím televize, rozhlasu, inzerátů v tisku, různých tiskovin a dalších materiálů přesvědčovaly občany o výhodách vstupu našeho státu do unie.

Samotné referendum, první celostátní v historii našeho státu, mělo charakter podobný klasickým volbám. Na jeho regulérnost dohlížela tříčlenná volební komise a zapisovatel. Účastnilo se ho 89 obyvatel, tj. 65,4 % právoplatných voličů, což je zhruba o 10 % více než celostátní průměr. Také výsledky se lišily od celorepublikových údajů, a to poměrně výrazně. Pro vstup hlasovalo celkem 59,1 % občanů (52), zatímco na úrovni celého státu to bylo 77,3 %. Naopak své ne řeklo připojení k unii 40,9 % našich voličů (36), což představovalo téměř dvojnásobek celostátních necelých 23 %. Víška se tedy ukázala jako nadprůměrně euroskeptická obec a to i v rámci bývalého okresu Havlíčkův Brod, kde proti hlasovalo pouze 25,6 %, naopak pro 74,4 % voličů. Údaj je zajímavý mimo jiné proto, že v loňských parlamentních volbách zde strany vládní koalice, které vstup nejvíce podporovaly, získaly nadpoloviční většinu hlasů, dokonce o 13 % více než tvořily jejich celostátní výsledky. Naopak poněkud euroskeptická ODS a proti unii brojící komunisté zde byli v posledních volbách slabší než na úrovni celorepublikové. Za nižší podporou vstupu zřejmě

stojí tradiční konzervatismus, zvláště starších obyvatel, obava ze změn, které vstup přinese a také nedůvěra místních zemědělců, mezi kterými se již dříve ozývaly obavy z následků vstupu pro naše zemědělství.

Další z politických událostí roku neměly na obec větší dopad. Život místních obyvatel byl více ovlivňován například zasedáními obecního zastupitelstva. Ta se během roku uskutečnila celkem 12 x prakticky pokaždé za plné účasti zastupitelů. Nejčastěji se projednávaly otázky spojené s obecními financemi, informace související s aktivitami regionu Podoubraví, různé žádosti občanů jako například požadavky na úpravu cest, veřejného osvětlení apod. K často diskutovaným bodům patřila i poměrně citlivá otázka možnosti instalace vodoměrů, protože doposud se platba za vodu uskutečňuje paušálem za osobu, případně auto a domácí zvířectvo. To nezohledňuje skutečnou spotřebu a současná cena 8 Kč za krychlový metr vody (10 Kč pro chalupáře) obci nepokrývá náklady na celkový provoz vodovodu a hlavně na nezbytnou výměnu vodovodního řadu. Na druhé straně se ovšem představa vyšších plateb za odebranou vodu ne vždy setkává u obyvatel s pochopením.

Obecní rozpočet, přestože byl původně schválen jako deficitní, skončil nakonec s přebytkem. Jeho příjmy činily 1.285.272 Kč (s účelovou dotací krajského úřadu na provoz mateřské školky celkem 2.689.274 Kč), výdaje dosáhly 1.107.516 Kč (s dotací pro MŠ 2.511.516 Kč). Největší výdajovou položku představovala splátka na plynofikaci ve výši 218.000 Kč, z dalších položek například odvoz odpadu (42.100 Kč), dotace na provoz mateřské školky, investice na opravu vodovodního řadu v hodnotě 200.000 Kč. K příjmům naopak přispěly mimořádné dotace z fondu programu Obnovy venkova ve výši 72.000 Kč.

Velmi chvályhodný počín zavedlo vedení obce v letošním roce na poli všeobecné informovanosti občanů. Zatímco doposavad se občané mohli seznamovat s děním v obci ponejvíce pouze prostřednictvím informační úřední desky u prodejny potravin, kde jsou pravidelně vyvěšovány zápisy z jednání

zastupitelstva a úřední vyhlášky, letos poprvé byl pro lepší informovanost obyvatel Visky využit nově vydávaný Vísecký zpravodaj. Jeho vůbec první číslo vytiskla obec v únoru a jednotlivé výtisky byly doručeny do domácností místních obyvatel i pravidelně dojíždějících chatařů. Jednalo se o dvojstranu formátu A5, která přinesla základní informace o aktuálních otázkách provozu obce. Stručně informovala o rozpočtu obce, možnostech občanů, jak získat informace o dění v obci, uvažovaném nákupu traktoru od TJ Sokol, informace o mateřské školce a dění ve sportu. Nejvíce prostoru zabralo vysvětlení sporné záležitosti plánované stavby mostu přemostňující potok u domku rodiny Peškovy čp. 26. Zpravodaj na tomto místě vysvětluje, proč obec ustoupila od plánované výstavby (důvodem byla především přílišná finanční náročnost akce) a zároveň nastiňuje jiné varianty řešení. Text zpravodaje se vyznačuje značnou otevřeností, obyvatelé obce jsou v něm přímo vyzýváni k účasti na řešení jednotlivých problémů, podávání námětů k řešení, připomínkám, dotazům, apod.

Během roku pak vedení obce vydalo ještě druhé číslo Víseckého zpravodaje, které informovalo především o poplatcích za vodu a uvažované instalaci vodoměrů, jejíž důvody jsou vysvětleny výše a dále o problematice odpadů, kde byli občané vyzváni k jejich třídění. Celkově lze myšlenku i realizaci vydávání zpravodaje označit za velmi pozitivní, protože nepochybně přispělo k lepší informovanosti místních obyvatel, což může zabránit šíření různých fám a nepotvrzených informací a vést k většímu zájmu o věci veřejné a větší transparentnosti rozhodování zastupitelstva.

Vydávání zpravodaje ovšem zdaleka nevyčerpalo všechny možnosti, které obec nabídla svým občanům ve vzájemné komunikaci. Následovaly i další – během roku byla u kanceláře obecního úřadu umístěna zvláštní schránka, kam mohou zájemci vhazovat své dotazy, náměty a připomínky k dění v obci a činnosti obecního zastupitelstva. Ty je pak od tohoto roku také možné zasílat obecnímu úřadu elektronickou poštou na adresu viska@tiscali.cz.

Posledním opět velmi chvályhodným skutkem bylo zřízení internetové stránky Vísky, která na adrese viska.web.tiscali.cz zdařile prezentuje naši obec. Obsahuje několik částí: část Obec s krátkou informací o historii Vísky, mapami a vyobrazením památníků v obci, dále část Obecní úřad s informacemi o úřadě, složení zastupitelstva, zápisy jeho schůzí, Aktuality, které obsahují různé aktuální vyhlášky, nařízení a nejnovější čísla Víseckého zpravodaje, Škola s informacemi o mateřské školce (zřizovací listina, náborový leták, režim dne a fotogalerii školky), Internetové adresy s odkazy například na stránku Podoubraví, Služby a konečně i Fotogalerii s fotografiemi Vísky na pozadí probíhajícího ročního období. Profesionálně zpracovanou webovou stránku, jejímž autorem je Mgr. Miloslav Vaněk, lze označit za velmi vydařený a informačně bohatý zdroj toho podstatného o naší obci. Víška tímto počinem symbolicky vykročila do počítačového 21. století a zpřístupnila informace o sobě zájemcům a příznivcům prakticky z celého světa.

Jako pozitivní příklad snah obecního zastupitelstva vtáhnout místní občany do řešení problémů obce a hlavně stanovení priorit jejího dalšího rozvoje může také velmi dobře sloužit anketa, která zde z iniciativy vedení obce proběhla během měsíce října. Místní obyvatelé se v ní mohli vyjádřit k široké paletě otázek a problémů ze života Vísky. Otázky směřovaly ke spokojenosti ohledně fungování a nabídky místní prodejny potravin, další dotazovanou problematiku představovaly priority dalších investic, tj. čemu by místní dávali přednost při rozvoji obce. Zde mohli ti, co anketu vyplňovali, vybírat z položek jako výstavba chodníků, oprava sokolovny, zbudování čistírny odpadních vod, jiné využití mateřské školky či oprava vodovodního řádu. Součástí ankety byla i otázka, čeho si na obci nejvíce vážím a naopak, co mi zde nejvíce vadí. Anketní lístky nechalo vedení obce roznést do všech místních domácností, včetně domků chatařů. Z 65 roznesených lístků se obci vrátily zhruba 2/3 vyplněných.

Zatímco veřejný život v obci se vyznačoval zvýšenou aktivitou vedení obce, oblast hospodářství nezaznamenala žádné výraznější změny. S tradičními problémy se během roku 2003 potýkalo místní zemědělské družstvo Nová Ves – Víška. Tak jako v minulých letech zápasilo s prodělečností rostlinné výroby, na kterých se podepsal historicky nejnižší výnos donedávna jediné ziskové plodiny řepky, který dosáhl pouze 1,27 t/ha. Lépe skončily obiloviny s průměrným výnosem 4,25 t/ha, nejvyšší byl u jarního ječmene – 4,65 t/ha, ty jsou ovšem určeny pro krmivářské potřeby živočišné výroby. Ekonomiku družstva držela nad vodou pouze produkce mléka, výkrm býků a státní dotace, které přesáhly 2 milióny korun. Vzhledem k velmi nízkým výkupním cenám vepřového masa, které se většinu roku nacházely dokonce pod úrovní výrobních nákladů, skončilo ve ztrátě i vísecké středisko odchovu prasat, a to i přesto, že se mu dařilo poměrně razantně snižovat výrobní náklady. Během první poloviny roku se výkupní ceny vepřového ocitly tak nízko, že představenstvo družstva uvažovalo o zrušení chovu prasat, nebo jeho pronájmu konkurenčnímu zemědělskému družstvu Olešenka, nebo společnosti Provem, která provozuje vepřín na Borku. Padaly také návrhy na omezení chovu na polovinu. Přestože určité zvýšení cen nakonec tato řešení odsunula do pozadí, situace ohledně výkupních cen zůstávala do konce roku nepříznivá. Pozitivní změnou v tomto místním středisku představovalo vybudování ventilace v části odchovny prasat, která měla řešit i stížnosti některých místních obyvatel na přetrvávající zápach především v letních měsících. Nad selatárnou díky ventilaci proto vyrostly jakési komíny, které by měly situaci zlepšit.

Odrazem problémů družstva je i stále klesající počet zaměstnanců, který dosáhl ke konci roku čísla 48, z toho bylo šest technických pracovníků. Celkově tento stav představuje méně než polovinu pracovníků z doby vytvoření družstva v roce 1991. Celkové příjmy podniku, tj. tržby, dotace a jiné finanční příjmy, dosáhly během roku 41 500 000 Kč a mají mírně rostoucí tendenci. Důležitý moment v životě družstva představovala únorová výroční členská schůze, která

v tomto roce byla schůzí volební. Během ní došlo k částečným změnám ve vedení družstva. Místo předsedy obhájil na další čtyřleté funkční období Ing. Karel Hromica z Chotěboře, který zde působí také jako agronom. K výměně došlo na postu místopředsedy, kde Romana Sadílka z Nové Vsi vystřídal místostarosta Visky Ondřej Čapek č.p. 14. V sedmičlenném představenstvu družstva zasedla z Visky ještě paní Zdena Davidová z č.p. 37 a paní Marie Březinová z č.p. 67 bude působit v revizní komisi.

Radikální proměnu prodělala v letošním roce místní prodejna potravin. Obec k 1. prosinci ukončila šest let trvající nájem paní Heleně Moravcové a prodejnu od stejného měsíce pronajala panu Josefu Horákovi z Horního Bradla, který provozuje podobnou prodejnu i v blízkém Klokočově. Ten slíbil zajistit větší sortiment zboží a zvedl se také pronájem placený obci, který činí 2000 Kč. Nový provozovatel prodejnu během jednoho týdne přebudoval na samoobslužnou místo dosavadní pultové a s počátkem druhého prosincového týdne byla provozovna plně otevřena. Nutno podotknout, že došlo k výraznému zlepšení sortimentu nabízeného smíšeného zboží. Kromě potravin včetně ovoce a zeleniny je zde k dostání i nabídka od drogistického zboží, přes hračky, domácí potřeby až po například zahradní nářadí. S podstatným nárůstem nabídky ovšem došlo i ke zvýšení cen, zvláště u základních potravin. Změnila se také otevírací doba, která je od pondělí do čtvrtka od 7.30ti do 12ti hodin, v pátek má prodejna otevřeno mezi 7.30 a 16.00 a v sobotu mezi 7.30 a 10.00 hodin. Prodávajícím je paní Jana Pešková z Rušínova a podle jejích slov byl majitel s tržbami během prosince, kdy zde mnozí obzvláště starší spoluobčané nakupovali i vánoční dárky, spokojen.

Také stavební práce probíhající v obci se oproti loňskému roku opět rozrostly. Kromě pokračování budování tří novostaveb na konci obce podél silnice na Pukšice přibýlo ještě čtvrté staveniště rodinného domku. Ten buduje pan Marcel Málek ze Sloupna na zahradě domku bývalé rodiny Březinových z č.p. 22 a po

dokončení stavby se hodlá do Vísky přestěhovat. Stavební práce zde zahájil během jarních měsíců. Naopak během podzimu došlo ke zboření již značně zchátralého domu čp. 39 obývaného naposledy rodinou Vařečkovou, jehož současnou majitelkou je paní Dagmar Kudláčková z Prahy, která plánuje vybudovat na stejném místě rodinný domek. Rodina Fikarova z č.p. 10 nechala zbourat stodolu nad svým rodinným domem a místo ní majitel – pan Jiří Fikar vybudoval přístřešek pro šlechtitelský chov poštovních holubů, s kterými začal ihned sklízet úspěchy i na holubářských soutěžích. Tentýž majitel pokračoval v již dříve započaté úpravě prostoru u nádrží, které nechal vybudovat naproti mlýnu pro chov pstruhů. Došlo také k dalšímu rozšíření počtu vodních ploch v katastru obce, a to o malý rybníček pro chov akvarijních organismů, který vybudoval během roku pod rybníkem Společný pan Kutílek z Chotěboře, majitel již dříve vedle vytvořeného většího rybníku určeného ke stejným účelům.

Další investiční akce financoval obecní úřad. Patřila k nim především oprava vodovodního řadu, která proběhla v měsíci červnu a rekonstruoval se při ní úsek od domku rodiny Březinovy č.p. 7 k domku rodiny Moravcovy č.p.66. Tento úsek byl téměř jako poslední v obci z železných trubek, které se nacházely již ve špatném stavu a akutně hrozilo jejich prasknutí. Další opravy vodovodu obec plánuje a to především opravu úseku od vodojemu k provozovně firmy Lacman.

K lepšímu vzhledu obce přispělo také prořezání stromů a v některých případech pro jejich přílišné stáří i kácení, které obec realizovala jednak u rybníka v centru vsi u domku rodiny Málkových č.p. 63 a jednak podél cest u potoka a cesty k Záklasníkům (č.p. 3). Zmíněný rybník byl také během března vyčištěn vybagrováním nánosů a vybagrovanou zeminu nechal obecní úřad odvést za domek rodiny Hořínkovy u Doubravy, kde je u řeky postupně budována protipovodňová hráz (první zemina se zde navezla v roce 1999 při plynofikaci obce, pokračovalo se i při loňském bagrování potoka).

Ke změnám došlo s počátkem roku také v oblasti státní správy. K 1. lednu proběhlo na území celého státu zrušení okresních úřadů (v našem případě v Havlíčkově Brodě) a převedení jejich kompetencí v menší části na krajské úřady a ve větší části na obce s tzv. rozšířenou působností. Tou je v našem případě Chotěboř, jejíž městský úřad doznal převedením agendy bývalého okresního úřadu podstatného rozšíření jednak co do počtu pracovníků ale i prostor. Jeho pracovníci převzali například vydávání pasů, řidičských průkazů, i třeba ochranu památek. Tato změna je chápána vesměs jako pozitivní, protože odstranila v těchto případech dosud nezbytné dojíždění do Havlíčkova Brodu a přiblížila státní správu občanům. Na bývalé okresní úrovni zůstala pouze malá část úřadů jako například katastrální.

Naopak výraznější změny nezaznamenala oblast školství. Po dlouhých letech letos nenastoupilo žádné dítě z Vísky do první třídy základní školy, což je jev v její novodobé historii velmi ojedinělý a ukazuje na prohlubující se alarmující pokles počtu dětí v obci. Mateřská školka zahájila školní rok 2002/2003 s počtem 28 zapsaných dětí, přičemž speciální třídu navštěvovalo osm dětí se špatnou výslovností nebo motorikou. Školka získala nový název – Mateřská školka Víška se speciální třídou. O děti pečovaly tak jako v minulých letech celkem čtyři paní učitelky – paní ředitelka Ludmila Málková, paní učitelka Helena Moravcová, obě z Vísky, které působily ve speciální třídě a v třídě základní paní učitelky Milena Tirmantingerová a Hana Kmošková (zástup za mateřskou dovolenou Ivany Rejlové). Pro program, který pro děti připravily, lze mít opět pouze slova uznání pro jeho pestrost, nápaditost a pro možnosti, které dává rodičům dětí, aby sledovali činnost svých potomků. Z programových nabídek školky lze zmínit například tradičně populární divadelní představení, kterých děti navštívily v tomto školním roce šest z toho jedno se odehrálo přímo v budově školky, návštěvu vystoupení kouzelníka, výlet na Klokočov, nebo estrádní vystoupení na téma jaro v Chotěboři. Další akce školka uskutečnila za účasti rodičů. Patřil k nim výlet do westernového městečka v Šiklově mlýně, zájezd na představení Dády Patrasové do Havlíčkova

Brodu nebo oblíbený karneval. Přímo pro své rodiče si pak děti připravily vánoční besídku, vystoupení ke Dni matek, za zmínku stojí i uskutečnění vánočního setkání s důchodci z Vísky spojené s výstavkou výrobků dětí s vánoční tematikou. Při svých aktivitách školka využívala i sponzorských darů, jako příklad lze uvést firmu Lacman, která pro děti připravila mikulášskou nadílku.

Z událostí spjatých přímo v naší obci s kulturou lze uvést zřejmě pouze představení nového CD Víška 2003, které realizoval jeho autor pan Miloslav Vaněk v místní sokolovně. CD navazuje na loňské úspěšné vydání Vísky 2002 a obsahuje velké množství fotografií seřazených v sekcích Víška na podzim, Víška v zimě a Velikonoce. CD zde autor nabízel ke koupi spolu se zdařilým minikalendářem na rok 2004, jehož námětem jsou tak jako loni fotografie z Vísky a jejího okolí v různých ročních obdobích. Projekci navštívilo zhruba 25 místních občanů.

Naopak společenský život kvasil o poznání intenzivněji a barvitěji. Jeho páteř představovala jako vždy činnost víceckých spolků. Z nich nejmohutnější členskou základnu má TJ Sokol, jehož členové věnovali hlavní část své pozornosti tak jako jindy především fotbalu. Místní fotbalisté působili nadále v okresním přeboru, i když sezónu 2002 – 03 zakončili na jeho předposledním třináctém místě. V jarní části sezóny sehráli celkem 13 zápasů, z toho třikrát vyhráli, sedmkrát remizovali a třikrát prohráli. Před jejím začátkem se ještě zúčastnili zimního turnaje v Chotěboři, kde skončili šestí. Po úspěšném loňském prvním ročníku zorganizovali v obci poslední víkend v červenci druhý ročník Memoriálu Jaroslava Fajmana. Zúčastnila se ho čtyři družstva a vítězství si odnášeli domácí, kteří se pak nejvíce mohli radovat u opékaného pašíka.

Za společenskou událost číslo jedna u víceckého Sokola lze pro tento rok označit návštěvu místních sokolů v partnerském německém Lohmenu. Během přelomového týdne mezi červencem a srpnem se tam vypravilo 24 místních

příznivců sokolské jednoty, aby mezi přáteli v partnerské obci oslavili 30 let od počátků vzájemného partnerství sportovních oddílů obou obcí. Přátelé v Lohmenu pro ně připravili zajímavý program, jehož součástí byla například účast na místním fotbalovém turnaji, který naše družstvo vyhrálo, výlet k moři nebo večerní taneční zábava. Jako milé překvapení si tamní sportovci pro naše návštěvníky připravili dárky v podobě triček se sloganem 30 let družby, o které byl samozřejmě značný zájem. Naopak k jistým neúspěchům sokolů patřilo organizování lednové taneční zábavy spojené s vepřovými hody. Akce přes pečlivou organizaci měla malou návštěvnost a taneční zábava skončila prodělkem, přestože například k občerstvení zde byla k dostání opravdu široká nabídka – jitrnice, tlačěnka, maso, černá i bílá zabíjačková polévka. Riziko malé návštěvnosti akcí tohoto typu je bohužel u tak malých obcí jako je Víška značné, což komplikuje pořádání takovýchto organizačně velmi náročných sešlostí, které však jsou vítaným osvěžením a někdy přímo tím pravým kořením společenského života v obci.

Další spoluorganizátor víseckého sportovního dění Bago klub Víška zde pro své příznivce připravil oblíbený Bago turnaj, který proběhl poslední červnovou sobotu za účasti rekordních osmi družstev – hasičů Praha, pardubického, dvou družstev z Jihlavy, dále z Dubiny, Čivic, Havlíčkova Brodu a domácích. Večer po úspěšném turnaji následovala taneční zábava u rybníka Společný. Bago klub také pořádal únorový Bago ples, kde tak jako na minulých úspěšných ročnících, hrála pardubická hudební country skupina Medvědi.

Ve své každoroční činnosti pokračoval v roce 2003 i rybářský spolek. Na jeho členské schůzi na počátku roku došlo po nespokojenosti části členů k výměně dosavadního vedení, kdy v čele spolku vystřídal pan Antonín Kubát z č.p. 71 pana Jiřího Fikara, který patřil k hlavním iniciátorům založení tohoto sdružení a byl hlavním organizátorem všech dosavadních nejdůležitějších akcí. Pod novým vedením uskutečnili místní rybáři několik brigád na úpravu okolí Společného, především zde po dlouhé době byla vysekána rozsáhlá plocha porostlá rákosem okolo struhy ústící do rybníka. Na druhé straně se jim poprvé po velmi dlouhé

době nepodařilo realizovat v minulých letech pravidelný výlov Společného, který je tradičně vnímán jako vrchol jejich celoročního snažení. Během roku proto probíhal pouze rybolov pro členy a zájemce jednou za čtrnáct dní. Po dodatečném výběru finančních prostředků zakoupili členové spolku novou síť na výlovy.

V zaběhnutém duchu každoročních pravidelných aktivit se nesla i činnost Sdružení dobrovolných hasičů. Jeho členkám a členům se v tomto roce podařilo zorganizovat dva soutěžní týmy – mužský a ženský pro okrskovou soutěž v Nové Vsi u Chotěboře. Po delší době se zde jako úspěšnější ukázalo družstvo mužů, které skončilo šesté z deseti, zatímco družstvo žen bylo bohužel diskvalifikováno. Členové sboru provedli pravidelnou prohlídku komínů v obci a také sekání trávy na obecních pozemcích, které je jednou z podmínek pravidelného příspěvku obce na činnost sboru. Ten je pro jeho činnost velmi důležitý, protože organizace taneční zábavy, která jindy také slouží jako zdroj příjmů, nevynesla tentokrát vůbec žádný zisk, sotva pokryla náklady na kapelu a občerstvení, tedy stejný problém jako u výše zmiňované zábavy organizované Sokolem.

K významným organizátorům společenského života ve Vísce patří také místní mládež, která se také v tomto roce podílela na uskutečnění několika akcí. K těm každoročním patřilo samozřejmě pálení čarodějnic s letos obzvláště vysokou hranicí, která při pěkném počasí výborně hořela a byla krásně viditelná do velké dálky. Stejný den mládežníci zorganizovali stavění obecní májky. Ta měřila tentokrát rekordních 26 metrů, což je nejvyšší výška v historii novodobého stavění obecních májek u nás. Májku stavělo za účasti mnohých přihlížejících dvanáct mládežníků, kteří ji pak za „nezbytné“ konzumace posilujících „lahváčů“ hlídali do časných ranních hodin, aby nedopadla jako v minulých letech již několikrát májka v sousední Nové Vsi, kde ji místním během noci skáceli vetřelci. Májka proto magickou noc přežila bez úhony, šest bas piv a láhev rumu už nikoli a stavitelé se ráno spíše než stavěním májky museli zabývat problémem stavění se na vlastní nohy, což pro některé byl evidentně větší záprah než vztyčit rekordně vysokou májku. Tedy situace, kterou lze označit také za již tradiční.

Poslední událost, na jejímž organizování se podíleli opět místní mládežníci, byla na počátku listopadu akce s názvem Zavírání silnic. Motorkáři z řad vísecké mládeže ji uskutečnili v budově sokolovny za solidní účasti zhruba 70ti motorkářů a jejich příznivců z širokého okolí například z Chrudimi, z nichž mnozí zde přespávali. Pro účastníky proběhla rockoteka spojená s opékáním prasete, zájemcům se podával i guláš a utopenci. Celá událost, jejíž součástí byly i triumfální projížďky po okolí obce, měla mezi účastníky kladný ohlas. Nabídku společenského života ve Vísece lze vzhledem k předcházejícímu výčtu určitě označit za solidní, což se jistě také podílelo na celkově zdárném průběhu roku 2003 v obci.